

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/421/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113231000
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3113231000.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. J. XXX, štátny občan SR, zastúpený opatrovníčkou S. S., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, v konaní o zaplatenie 8.873,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.069,65 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 31.10.2013 navrhovateľ požiadal súd, aby odporcu zaviazal zaplatiť mu sumu 8.873,10 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 89,99 Eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 8.873,10 Eur od 13.2.2012 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa 23.4.2008 odporca so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi úver 6.638,78 Eur, ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach v mesačných splátkach po 98,59 Eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Odporca porušil svoje povinnosti podľa zmluvy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči odporcovi postúpil navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 10.967,60 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.871,65 Eur, riadneho úroku 430,09 eur, úroku z omeškania vo výške 650,91 Eur, ostatného príslušenstva 14,95 Eur. Navrhovateľ sa domáha zaplatenia 90 splátok úveru zročných od 10.11.2010 do 10.4.2018 v celkovej sume 8.873,10 Eur. splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 10.4.2018 sa stali splatnými dňa 12.2.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ vyčíslil zákonný úrok z omeškania zo splátok zročných od 11.11.2010 do 12.2.2012 v celkovej sume 89,99 Eur. Odporca do spísania návrhu neuhradil navrhovateľovi žiadnu sumu.

Do konania na podporu odporcu vstúpil oznámením zo dňa 22.9.2014 vedľajší účastník, ktorý sa k veci vyjadril v písomnom podaní zo dňa 14.11.2014. Poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere je

zmluvou spotrebiteľskou, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Namietol premlčanie celého uplatneného práva. Poukázal na súdne rozhodnutie R 28/1984, v zmysle ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, môže svoje právo i vykonávať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporca bol v omeškaní so zaplatením jednej splátky o viac ako 10 dní, od ktorého momentu začala plynúť premlčacia doba. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky z 15.12.2011 vyplýva, že odporca bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní 1230 dní, no navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 31.10.2013, teda po uplynutí 3ročnej premlčacej doby. V písomnom podaní zo dňa 26.1.2015 vedľajší účastník uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že odporca predmetný úver skutočne čerpal. Namietol aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa domáhať sa zaplatenia predmetnej pohľadávky proti odporcovi, poukazujúc na to, že navrhovateľ nepreukázal, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi postupovala podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j., že zaslala odporcovi písomnú výzvu na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere, že odporca bol v omeškaní aspoň 90 dní, a preto je zmluva o postúpení v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. V písomnom podaní zo dňa 19.3.2015 vedľajší účastník ďalej doplnil svoju argumentáciu ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa v konaní, poukazujúc na to, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách bola banka oprávnená postúpiť navrhovateľovi len splatnú pohľadávku, no v danom prípade došlo k postúpeniu aj nezosplatennej časti úveru, pričom navrhovateľ, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Priložil rozhodnutia niektorých okresných súdov, ktoré z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v obdobných prípadoch zamietli pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa. V písomnom podaní zo dňa 12.1.2016 vedľajší účastník na strane odporcu opäť rozoberal podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorých splnenie je nevyhnutné pre to, aby bola pohľadávka z banky postúpená na tretiu osobu platne a svoje tvrdenia podporil judikatúrou krajských súdov v SR.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 15.1.2016 uviedol, že uplatnené právo premlčané nie je, pretože navrhovateľ si uplatňuje neuhradené a nepremlčané splátky úveru. Na danú vec je potrebné aplikovať 4 ročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ doručil súdu dňa 26.1.2016 písomné podanie zo dňa 21.1.2016, ktorým sa súd nemohol zaoberať, keďže rozsudok bol vyhlásený pred tým dňa 22.1.2016.

Keďže pobyt odporcu nebol súdu napriek vykonanému šetreniu známy, súd odporcovi ustanovil na ochranu jeho práv opatrovníčku, uvedenú v záhlaví rozsudku. Opatrovníčka odporcu v elektronickom vyjadrení zo dňa 11.1.2016 ponechala rozhodnutie o návrhu na súde, z opatrnosti vzniesla námietku premlčania nároku.

Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 22.1.2016. Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka na strane odporcov, odporcu, jeho opatrovníčky. Účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, o odročenie pojednávania nežiadali.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.4.2008, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, jej prílohy č. 1, oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2011, poštového podacieho hárku, pokusu o zmier zo dňa 4.10.2013, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.1.2012, správ o pobyte odporcu, písomných podaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 14.11.2014, 26.1.2015, 19.3.2015, 12.1.2016, písomných podaní navrhovateľa zo dňa 15.1.2016, elektronického podania opatrovníčky odporcu zo dňa 11.1.2016, správy SLSP, a.s. zo dňa 11.1.2016, a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca ako dlžník uzavrel dňa 23.4.2008 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkom úver vo výške 200.000,- Sk (6,638,78 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi pri úrokovej sadzbe vo výške 12,35% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 2.970 Sk/98,59 Eur, zročných vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 10.5.2008, posledná splátka bola zročná dňa 10.4.2018. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 14,70 %. V zmluve je odporca označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na navrhovateľa postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 0274684753 v celkovej výške 10.967,60 Eur. Splatnosť úveru je uvedená 10.4.2018. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ odporcovi listom zo dňa 27.12.2011.

Navrhovateľ listom zo dňa 24.1.2012 adresovanými odporcovi vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.1.2012.

Listom zo dňa 4.10.2013 označeným ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru najneskôr do 11.10.2013, inak sa obráti na súd.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na tom, aby súd vyhovel návrhu. Právny základ uplatnenej pohľadávky sa odvíja od zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzatvoril odporca ako dlžník dňa 23.4.2008 so SLSP, a.s. a na základe ktorej mu uvedená banka vyplatila úver v dohodnutej výške. Odporca dlh z úverovej zmluvy nesplácal. Následne bola pohľadávka zo strany banky postúpená navrhovateľovi. Banka, teda postupca v zmysle zákona oznámila postúpenie pohľadávky dlžníkovi a s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001 súd by nemal v takomto prípade skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa názoru navrhovateľa banka bola oprávnená postúpiť aj nezosplatnený ver na tretiu osobu, pretože zákon to nevylučuje a k takému záveru dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 15Co/511/2015. Banka splnila aj podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, zaslala dlžníkovi písomnú výzvu dňa 25.11.2008 na splnenie dlhu z úveru. Doručenkou od tejto výzvy však navrhovateľ nedisponuje a preto navrhol, aby súd od SLSP a.s. vyžiadal správu či a akým spôsobom zasielala banka túto výzvu odporcovi a s akým výsledkom.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že podal dňa 11.01.2016 ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bolo konštatované, že banka môže postúpiť aj nezosplatnený úver na tretiu osobu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.5.2015, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že ak nebol pred postúpením úver zosplatnený nie je banka oprávnená nezosplatnený úver postúpiť na tretiu osobu v celosti. Vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru môže len banka, pretože tento úkon spadá pod správu úverov. V tomto konaní bolo preukázané, že neboli splnené podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu, pretože navrhovateľ nepreukázal, že písomnú výzvu, ktorú predložil skutočne odoslala a doručila banka odporcovi a taktiež nebola splnená podmienka tohto ustanovenia, v zmysle ktorej banka môže postúpiť len splatnú časť úveru, keď v danom prípade postúpila celý úver bez toho, aby ho predtým zosplatnila. Je potrebné v konaní prihliadnuť aj na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý reguluje postup veriteľa pri zosplatnení úveru, pričom navrhovateľ, ktorý vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru nepreukázal, že predtým zaslal odporcovi písomnú výzvu na zosplatnenie úveru s dodržaním trojmesačnej lehoty a lehoty 15 dní.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala odporcovi písomné výzvy na splnenie peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky a predložila doklady o ich zaslaní, doručení odporcovi, doručila súdu dňa 11.1.2016 oznámenie, v ktorom požadované údaje neoznámila z dôvodu, že predmetná pohľadávka bola dňa 19.12.2011 postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na navrhovateľa.

Na výzvu súdu navrhovateľ predložil súdu výzvu SLSP, a.s. zo dňa 25.11.2008 adresovanú odporcovi na splnenie peňažného dlhu zo zmluvy o úvere č. 0274684753, v ktorej sa uvádza, že dlžník je v omeškanií so splácaním pohľadávky k 31.10.2008 vo výške 11.864,64 Sk. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 15.1.2016 uviedol, že dokladom o doručení tejto výzvy nedisponuje, pretože pôvodný veriteľ zasielal predmetnú výzvu obyčajnou poštovou zásielkou.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 23.4.2008 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa SLSP, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere

podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 200.000,- Sk/6.638,78 Eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 98,59 Eur, zročných vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 10.5.2008, posledná splátka bola zročná dňa 10.4.2018. Navrhovateľ uplatnil proti odporcovi neuhradený zostatok tohto úveru.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti odporcovi na základe predmetnej zmluvy o úvere. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporcu z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom SLSP, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 15.12.2011 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcovi v celkovej výške 10.967,60 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.4.2008. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa práve s poukazom na citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Navrhovateľ predložil súdu text výzvy banky ako pôvodného veriteľa zo dňa 25.11.2008 na splnenie dlhu adresovanú odporcovi, nepredložil však doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporcovi. Súd nevykonal dokazovanie v zmysle návrhu navrhovateľa, aby súd od SLSP a.s. vyžiadal správu, či a akým spôsobom zaslala banka túto výzvu odporcovi a s akým výsledkom. Jednalo by sa o nadbytočný dôkaz, pretože SLSP, a.s. už v správe zo dňa 11.2.2016 na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy doručovala výzvy na splnenie peňažného dlhu odporcovi sa k týmto skutočnostiam nevyjadřila, a to z dôvodu, že predmetnú pohľadávku spolu s celou dokumentáciou odovzdala pri postúpení pohľadávky navrhovateľovi ako postupníkovi. Sám navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 15.1.2016 uviedol, že pôvodný veriteľ zaslal výzvu odporcovi obyčajnou zásielkou, a preto dokladom o doručení výzvy nedisponuje. Súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že ani v iných konaniach o návrhu navrhovateľa proti iným spotrebiteľom banka na výzvu súdu nepredložila doklad o odoslaní, prípadne doručení výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zaslal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti.

Navrhovateľ, ktorému bola odovzdaná celá dokumentácia ohľadom predmetného úverového obchodu doklad o odoslaní, resp. doručení písomnej výzvy banky odporcovi nepredložil, lebo ním nedisponuje, z čoho vyplýva, že takýto doklad sa v zmluvnej dokumentácii nenachádza. Z dokazovania vyplynulo, že SLSP, a.s. listom zo dňa 27.12.2011 oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa (k tomuto oznámeniu už navrhovateľ bol schopný predložiť aj prislúchajúci poštový podací hárok zo dňa 25.1.2012). Súdna prax sa však už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, na ktoré poukazoval právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, a vedľajší účastník na strane odporcu z tohto dôvodu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 je v časti postúpenia pohľadávky voči odporcovi absolútna neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa súd návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešný odporca právo na plnú náhradu trov konania.

Odporca neuplatnil náhradu trov konania, a zo spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania výrokom II. nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 1.722,17 Eur za 6 úkonov právnej služby. Z obsahu spisu súd zistil, že právny zástupca vykonal 4 účelné úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia rok 2014 /návrh s prílohami bol právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručený 10.11.2014 a vtedy sa s nimi oboznámil/, podanie vyjadrenia k veci 14.11.2014, vyjadrenie z 16.6.2015 k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, účasť na pojednávaní dňa 22.1.2016, za ktoré úkony podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí pri hodnote sporu 8.873,10 Eur základná sadzba tarifnej odmeny 253,94 Eur x 3 úkony, a podľa § 13a ods. 2 písm. b/ citov. vyhlášky 1/2-ica tarify, t.j. 126,97 Eur za vyjadrenie z 16.6.2015 k odvolaniu proti uzneseniu nie vo veci samej, režijný paušál vo výške 8,04 Eur x 2 úkony z roku 2014, vo výške 8,39 eur za úkon z roku 2015, vo výške 8,58 Eur za úkon z roku 2016. Pretože pojednávanie bolo vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, patria mu za tento úkon podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. BMW 3, ev. č. PD 276 ET, č. TP: PB 662571 v celkovej sume 62,01 Eur, skladajúce sa zo základnej náhrady v sume 47,58 Eur (0,183 Eur x 260 km) a náhrady za spotrebované pohonné látky v sume 14,43 Eur (spotreba 5,6l/100 km x 260 km x cena PHM 0,991 Eur /1 liter motorovej nafty). Za tento úkon právnemu zástupcovi prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času vo výške 85,80 Eur (14,30 Eur x 6 začaté polhodiny) za cestu na pojednávanie a späť. Vedľajší účastník má v konaní podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, vrátane práva

dať sa zastúpiť v konaní právnym zástupcom. V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka po oboznámení sa s doručeným návrhom a jeho prílohami sa v písomnom vyjadrení a v rámci prednesu na pojednávaní venoval konkrétnym skutkovým okolnostiam uplatneného nároku, uviedol dôvody, pre ktoré nemožno návrhu vyhovieť vzhľadom na premlčanie práva, poukázal na príslušné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, zaoberal sa podmienkami, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách potrebné pre platné postúpenie pohľadávky z banky na tretiu osobu s tým, že v danom prípade tieto podmienky neboli splnené, a pohľadávka banky z tohto dôvodu nebola spôsobilá na postúpenie navrhovateľovi, a svoju argumentáciu oprel aj o rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobné veci. Preto súd dospel k záveru, že uvedené 4 úkony právnej služby boli potrebné pre účelné bránenie práv odporcu, ktorého v konaní podporoval vedľajší účastník. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za ďalšie písomné vyjadrenia zo dňa 26.1.2015, 19.3.2015, 12.1.2016, pretože nešlo o účelné úkony právnej služby, súd ho k podaniu týchto vyjadrení nevyzýval, pričom vedľajší účastník v nich dopĺňal a rozvíjal argumentáciu o nedostatku vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, no nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi uviesť kompletne zdôvodnenie obrany práv odporcu už v prvom vyjadrení k návrhu zo dňa 14.11.2014 vzhľadom k tomu, že v tom čase vedľajší účastník už bol oboznámený s návrhom a jeho prílohami a ustanovenie § 92 ods. 7 (neskôr ods. 8) Zákona o bankách je platné a účinné od 1.1.2002. Súd potom výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.069,65 Eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.